

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 13.11.2007
COM(2007) 698 окончателен

2007/0248 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество в областта на защита на потребителите

(представена от Комисията)

{SEC(2007) 1472}

{SEC(2007) 1473}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Гарантирането на висока степен на защита на правата на ползватели и потребители, включително правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни в електронните съобщения, е един от ключовите елементи на едно всеобхватно информационно общество, позволяващ плавното развитие и широкото възприемане на нови иновативни услуги и приложения. Рамката на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги е изградена въз основа на принципа, че една отворена и конкурентна пазарна среда предлага най-добрите възможности за насърчаване на иновации и потребителски избор. Въпреки това, отчитайки че конкуренцията сама по себе си може да не е достатъчна да задоволи нуждите на всички граждани и да защити правата на потребителите, основаният на конкуренцията подход на рамката се допълва от специфични разпоредби, осигуряващи закрила на универсалната услуга и правата на потребителите, както и защитата на личните данни.

Настоящото предложение е едно от общо три предложения за законодателни реформи за изменение на текущата регулаторна рамка. Това предложение за законодателна реформа обхваща промени в Директивата за универсалната услуга¹ и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации². Второ предложение за законодателна реформа³ обхваща промени в другите три директиви. То е допълнено от трето законодателно предложение за създаване на Европейски орган за пазара на електронни съобщения (наричан по-долу „Органът“)⁴. Трите законодателни предложения са придружени от Оценка на въздействието⁵ и Съобщение, което установява основните линии на политика и докладва за обществената консултация⁶.

Настоящото предложение за законодателна реформа адаптира регулаторната рамка чрез укрепване на някои права на ползватели и потребители (в частност с оглед подобряване на достъпността и насърчаване на всеобхватно информационно общество) и осигуряване на заслужаващи доверие, сигурни и надеждни електронни съобщения и предоставяне на високо ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни. Предложението не променя настоящия обхват или концепция на универсалната услуга в ЕС, което ще бъде предмет на отделна консултация през 2008 г. То е в съответствие с програмата за по-добро регулиране на Комисията, която има за цел да гарантира, че законодателните намеси остават пропорционални на

¹ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, ОВ L 108, 24.4.2002 г.

² Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации, ОВ L 201, 31.7.2002 г.

³ COM(2007) 697.

⁴ COM(2007) 699.

⁵ SEC(2007) 1472.

⁶ COM(2007) 696.

преследваните политически цели, и формира част от цялостната стратегия на Комисията за укрепване и завършване на изграждането на вътрешния пазар.

По-конкретно, целите на настоящото предложение са двустранни:

1. Засилване и подобряване на защитата на ползвателите и правата на потребителите в сектора на електронните съобщения посредством — сред други аспекти — предоставяне на повече информация на ползвателите за цени и условия за доставка и улесняване на достъпа до и употребата на електронни съобщения, включително аварийни услуги, за потребители с увреждания; и
2. Подобряване на защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни в сектора на електронните съобщения, в частност чрез засилени разпоредби, свързани сигурността и подобрени механизми за изпълнение.

• **Общ контекст**

Като част от обновената Лисабонска стратегия за растеж и трудова заетост, през юни 2005 г. Комисията предложи нова стратегия — Инициативата i2010: Европейско информационно общество за растеж и заетост — установяваща широки политически насоки за насърчаване на отворена и конкурентна цифрова икономика. Създаването на единно европейско информационно пространство, един от основните моменти в Инициативата i2010, включва реформата на регулаторната рамка като едно от нейните ключови предизвикателства, с особено наблягане върху сигурността и защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни. Освен това, осигуряването на достатъчно ниво на предоставяне на универсалната услуга е критично за постигане на всеобхватно информационно общество.

В съответствие с принципите за по-добро регулиране, рамката предвижда периодичен преглед за гарантиране, че тя не изостава от технологичните и пазарните промени. На 29 юни 2006 г. Комисията представи доклад⁷ пред Европейския парламент и Съвета относно функционирането на регулаторната рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги. Докладът отбелязва, че рамката е донесла значителни ползи за гражданите, потребителите и бизнеса посредством по-добър избор, по-ниски цени и повече иновации, но и че има място за подобрене в областта на защитата и сигурността на потребителите с цел гарантиране, че рамката поддържа темпа на технологичните промени и остава ефективна за следващото десетилетие.

• **Действащи разпоредби в областта, за която се отнася предложението**

Целта на настоящото предложение е изменение на две директиви: Директивата за универсалната услуга и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

• **Съвместимост с другите политики и цели на Съюза**

Директивата за универсалната услуга установява специфични за сектора мерки, които допълват съществуващото законодателство на ЕС в областта на защитата на потребителите. Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и

⁷ COM(2006)334 окончателен.

електронни комуникации допълва Директива 95/46/ЕО за защитата на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, чрез въвеждане на специфични разпоредби, засягащи сектора на електронни съобщения.

2. КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултация със заинтересованите страни

Методи на консултиране, основни целеви сектори и общ профил на респондентите

Службите на Комисията започнаха двуетапна консултация в края на 2005 г. Първият етап включваше призив за информация, който съдържаше публично изслушване с над 440 участници (състояло се през януари 2006 г.) и около 160 коментара от заинтересовани страни. В призива за информация, заинтересованите страни бяха поканени да представят своите коментари по общи теми, свързани с регулирането на електронните съобщения. Тези коментари бяха взети предвид при изготвянето на Съобщението на Комисията от 29 юни 2006 г. относно прегледа⁸ и съпътстващите работен документ и оценка на въздействието. Публикуването на тези документи постави началото на втория етап на обществената консултация, който продължи до октомври 2006 г. През октомври 2006 г. беше проведен обществен семинар за предоставяне на възможност на заинтересованите страни да изразят своите становища по документите, свързани с консултацията. Бяха получени общо 224 отговора от широк кръг заинтересовани страни от ЕС и извън него. 52 промишлени асоциации, 12 търговски асоциации и работнически сдружения и 15 потребителски асоциации изпратиха писмени коментари, както и 18 държави-членки и Групата на европейските регулатори (ГЕР).

Обобщение на отговорите и как те са взети под внимание

Най-общо, предложенията направени в областта на универсалната услуга бяха подкрепени от потребителските организации и от ГЕР, както и от повечето държави-членки. От друга страна, операторите като цяло подкрепиха подходите на саморегулиране и съвместно регулиране. Такъв беше по-специално случаят за подобряване на прозрачността на тарифите и улесняване на употребата на електронни съобщителни услуги и оборудване и достъпа до аварийни услуги за потребители с увреждания.

По отношение на предложенията за подобряване на разпоредбите за сигурност от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, коментарите демонстрираха широка подкрепа на цялостните цели, но изразените становища по-скоро се отнасяха за предложените средства за постигане на тези цели. Като цяло, държавите-членки изразиха въздържана подкрепа за предложенията на Комисията, потребителските организации също ги подкрепиха, а органите за защита на личните данни изтъкнаха, че предложенията на Комисията не винаги отиват достатъчно далеч. От друга страна, индустрията се изказа в подкрепа на алтернативи, които не включват регулаторна намеса. Резултатите от обществената консултация са взети предвид в настоящото предложение.

⁸ Виж бележка под линия 7.

- **Събиране и използване на експертни мнения**

Засегнати научни области и области на експертни знания

Проучване „Подготвяне на следващите стъпки за регулиране на електронни съобщения — принос към прегледа на регулаторната рамка за електронни съобщения“ (Hogan & Hartson, Analysys), 2006 г.

Резюме на получените и използвани мнения

Проучването потвърди отличното състояние на регулаторната рамка, нейните цели и цялостния подход. Въпреки това, то подчерта нуждата от няколко промени, които трябва да бъдат извършени в някои области.

Проучването разгледа мерките, закрилящи правата на потребителите, както и неприкосновеността на личния живот, сигурността и поверителността на онлайн съобщенията. То отправи няколко препоръки за промяна, включително подобряване на прозрачността и публикуването на информация за крайни потребители, въвеждането на нотификация на нарушавания на сигурността съгласно Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и изрично право на националните органи за предоставяне на насоки за сигурност.

Използвани средства за осигуряване на публичен достъп до експертните мнения

Проучването е достъпно на електронен адрес:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/ext_studies/index_en.htm#2006

- **Оценка на въздействието**

Докладът за оценка на въздействието от юни 2006 г. предостави първоначален анализ на набор от възможности за широка политика. Този анализ беше преработен след обществената консултация. Втората оценка на въздействието, публикувана заедно с настоящото предложение, набляга върху по-конкретни възможности за предложенията с най-обширните влияния.

Най-силно засегнатите групи от предложените промени са търговските дружества, публичните администрации, гражданите и европейското общество като цяло, всички от които са потребители на електронни съобщения. Тази група от заинтересовани страни не е хомогенна и нейните членове често имат противоречащи интереси. Ключовите участници, засегнати от настоящите предложения, са доставчиците на електронни съобщителни услуги и мрежовите оператори, както и националните регулаторни органи (НРО).

Оценката на въздействието е достъпна на електронен адрес:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Резюме на предложеното действие

Предложението има за цел да измени съществуващите Директива за универсалната услуга и Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

Основните предложени изменения на Директивата за универсалната услуга включват следното:

- подобряване на прозрачността и публикуването на информация за крайни потребители;
- улесняване на употребата на и достъпа до електронни съобщения за потребители с увреждания;
- улесняване на потребителите при смяната на доставчици чрез, включително, засилени разпоредби за преносимост на номерата;
- подобряване на задълженията, свързани с аварийните услуги;
- гарантиране на основно свързване и качество на услугата; и
- осъвременяване на специфични разпоредби от директивата с цел тяхното привеждане към технологичните и пазарните промени, включително заличаването на някои излишни или ненужни разпоредби.

По отношение на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, основните предложения са както следва:

- въвеждане на задължително нотифициране на нарушавания на сигурността, водещи до загуба или компрометиране на лични данни на потребители;
- подобряване на разпоредбите за изпълнение, свързани със сигурността на мрежите и информацията, които следва да се приемат след консултиране с Органа;
- подобряване на разпоредбите за изпълнение и прилагане, за да се гарантира наличие на достатъчно мерки на ниво държава-членка за борба с нежеланите съобщения (спам);
- разясняване, че директивата също важи за обществени съобщителни мрежи, поддържащи събиране на данни и устройства за идентификация (включително безконтактни устройства като устройства за радиочестотна идентификация);
- осъвременяване на някои разпоредби, които са остарели, включително заличаването на някои излишни или ненужни разпоредби.

• Правно основание

Член 95 от Договора за ЕО

- **Принцип на субсидиарност**

Предложеното действие включва изменение на съществуващата регулаторна рамка на ЕС и поради това засяга област, в която Комисията вече е упражнявала своята компетентност. Следователно, предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност, както е предвидено в член 5 от Договора за ЕО. Регулаторният модел на рамката е основан на принципа на децентрализирано регулиране в държавите-членки, възлагайки на националните органи отговорност за наблюдаване на националните пазари според общ набор от принципи и процедури.

- **Принцип на пропорционалност**

Настоящото предложение е в съответствие с принципа на пропорционалност, тъй като предлага минимално ниво на хармонизация, оставяйки определянето на мерките за изпълнение на държавите-членки или на националните регулаторни органи. Когато се изисква по-високо ниво на хармонизация, за Комисията е предвидена разпоредба за приемане на подробни технически мерки за изпълнение. Този подход позволява на регулирането *ex ante* да бъде достатъчно гъвкаво, за да отговаря на продължаващите технологични и пазарни промени в сектора, като същевременно спазва целите и принципите, определени от законодателя.

Предложените изменения не излизат извън необходимото за постигане на целта за по-добро регулиране на сектора и за гарантиране на по-високо ниво на защита на правата на потребителите. Те спазват принципа на пропорционалност, установен в член 5 от Договора за ЕО.

- **Избор на инструменти**

Предложен инструмент: директива.

Други средства не биха били подходящи, тъй като предметът на настоящото предложение е изменение на две съществуващи директиви.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Общността.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

- **Опростяване**

Настоящото предложение ще опрости административните процедури за обществените власти, оттегляйки някои остарели разпоредби, като задължението за определяне на минимален пакет наети линии и други задължения по предишната рамка (тарифи на дребно, избор и предварителен избор на преносител). Други опростявания се въвеждат за националните регулаторни органи, от които вече няма да се изисква да представят информация за прилаганите контролни мерки относно пазара на дребно и системите за счетоводна отчетност, използвани от съответните предприятия.

В допълнение, има предложение за отмяна на някои остарели разпоредби, включително, като пример, мерките за улесняване на прехода между „старата“ рамка от 1998 г. и рамката от 2002 г.

Настоящото предложение е включено в продължаващата програма на Комисията за осъвременяване и опростяване на достиженията на правото на Европейската общност и в нейната работна и законодателна програма под референтен номер 2007/INFSO/001.

- **Отмяна на съществуващо законодателство**

Приемането на предложението ще доведе до отмяната на Решение 2003/548/ЕО на Комисията от 24 юли 2003 г. относно минималния пакет от линии под наем с хармонизирани характеристики и свързаните с тях стандарти по член 18 на Директивата за универсалната услуга⁹.

- **Клауза за преразглеждане/преработка/краен срок на валидността**

Директивите, които следва да бъдат изменени, вече включват клауза за редовно преразглеждане.

- **Таблица на съответствието**

От държавите-членки се изисква да изпратят на Комисията текста на националните разпоредби, които транспонират директивата, както и таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

- **Европейско икономическо пространство**

Предложеният акт е от значение за ЕИП и поради това следва да обхване Европейското икономическо пространство.

- **Подробно обяснение на предложението**

Член 1: промени в Директивата за универсалната услуга

Целите на предложените промени са както следва:

Подобряване на прозрачността и публикуване на информация за потребители

В член 21, параграфи от 2 до 6: целта е да се повиши прозрачността на цените в полза на потребителите чрез налагане на задължение за операторите да публикуват сравнима, адекватна и актуална информация в леснодостъпна форма (параграф 2) и позволяване на трети страни да използват обществено достъпни тарифи (например с цел продаване или предоставяне на интерактивни ръководства) и на националните регулаторни органи да предоставят такива ръководства, ако не са налични на пазара (параграф 3). НРО получават правомощия за изискване на по-голяма прозрачност на тарифите от операторите (параграф 4), както и ясна информация за възможните ограничения на достъпа до всички видове съдържание и приложения (параграф 5). Възможността

⁹ ОВ L 186, 25.7.2003 г., стр.43.

Комисията да предприема мерки за изпълнение има за цел да гарантира, когато е приложимо, минимално ниво на хармонизация в тази област (параграф 6).

Улесняване на употребата и достъпа до електронни съобщения за потребители с увреждания

В член 7: заменя се *възможността, предоставена на* държавите-членки да предприемат специфични мерки за потребители с увреждания с изрично *задължение* да правят това.

В член 22: разширяват се правомощията на НРО да изискват от операторите да публикуват информация за крайни потребители относно качеството на услугите и също да включват еквивалентен достъп за крайни потребители с увреждания.

В член 26, параграф 4: налага се задължение на държавите-членки да гарантират, че крайните потребители с увреждания имат достъп до аварийни услуги с оглед постигане на напълно всеобхватни електронни съобщения.

В член 33: урежда се механизъм на Общността за справяне с проблеми с електронната достъпност с цел гарантиране, че потребителите с увреждания имат достъп до електронни съобщителни услуги, еквивалентен с този на другите крайни потребители (параграф 4). Параграф 3 изисква държавите-членки да предоставят на Органа информация за предприетите мерки и напредъка, свързани с електронната достъпност.

Подобряване на задълженията относно установяване на местоположението на повикващата страна, свързани с аварийните услуги

В член 26: осъвременява се директивата, като се отчитат пазарните и технологичните промени с цел гарантиране, че потребителите на дадена услуга, предлагаща изходящи повиквания, имат достъп до аварийни услуги (параграф 2) и за засилване на задължението за предаване на информация към аварийните служби (параграф 5). Възможността Комисията да предприема мерки за изпълнение, предвидена в параграф 7, има за цел да гарантира, когато е приложимо, минимално ниво на хармонизация в тази област.

Основен достъп и качество на услугата („неутралност на мрежите и свободи“)

В член 20, параграф 5: предвижда се механизъм за прозрачност, засягащ възможни ограничения на избора на законно съдържание и приложения от крайни потребители, които цели крайните потребители да правят информиран избор на услуги, като по този начин им се позволява да извличат максимални ползи от технологичните промени в информационното общество.

В член 22: предоставят се на националните регулаторни органи правомощия за предотвратяване на спад в качеството на услугите чрез установяване на минимални нива на качество за мрежови предавателни услуги за крайни потребители. Възможността Комисията да предприема мерки за изпълнение има за цел да гарантира, когато е приложимо, минимално ниво на хармонизация в тази област (параграф 3).

Други права на ползватели и потребители

В член 9: позволява се на националните регулаторни органи да следят тарифите на дребно, ако никое предприятие не е определено като доставчик на универсална услуга, и се разяснява приложното поле на специалните тарифни схеми. Наличието на увреждания е добавено като критерий в параграф 3.

В член 20, параграф 2, буква з): гарантира се, че потребителските договори съдържат минимална информация, свързана със сигурността на електронните съобщителни услуги.

В член 20, параграф 4: гарантира се, че клиентите са надлежно информирани от своя доставчик на електронни съобщителни услуги дали е осигурен достъп до аварийни услуги.

В член 20, параграф 6: гарантира се, че крайните потребители са ясно информирани преди сключването на договора (и редовно след това) относно задължението да спазват авторското право и сродните му права, както и относно най-честите нарушения и техните правни последици. Това не засяга разпоредбите на Директива 2000/31/ЕО за електронната търговия¹⁰.

В член 27, параграфи 2 и 3: цели се насърчаване на развитието на европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП), което осигурява възможност за разработване на паневропейски услуги.

В член 28, параграфи 1 и 2: насърчава се достъпа до трансгранични услуги, като по този начин се допринася за доизграждане на вътрешния пазар за гражданите и бизнеса.

В член 30: с цел да се гарантира, че ползвателите могат изцяло да се възползват от преносимост на номерата, правото на преносимост на номера вече не е ограничено до обществено достъпни телефонни услуги, а вместо това се свързва с правото на номера от националните номерационни планове. В допълнение, максималният срок за ефективното пренасяне на номерата е установен на един работен ден. Параграф 4 въвежда процедура, която позволява приспособяване към бъдещи технологични промени. Това се допълва от измененията на приложение I, част В. В допълнение, националните регулаторни органи ще трябва да гарантират, че ползвателите не се обезкуражават да сменят доставчици на услуги, когато това е в техен интерес.

В член 31: с цел гарантиране, че правилата за „наложителен пренос“ са пропорционални и адаптирани към пазарните и технологичните промени, се затвърждава задължението на държавите-членки да ги преразглеждат и обосновават.

В член 33: новата алинея цели да гарантира, че интересите на ползвателите се отчитат в достатъчна степен в процеса на вземане на решения от национални регулаторни органи.

Технически промени в словесната формулировка на директивата

В член 1, параграф 1: отразява се факта, че някои аспекти на крайното оборудване са покрити от рамката. То е в съответствие с разпоредбите, засягащи достъпа и употребата на електронни съобщения, включително крайно оборудване, за потребители с увреждания.

¹⁰ ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр.1.

Член 16 се заличава, тъй като е свързан със задължения, налагани на държавите-членки за улесняване на прехода от регулаторния пакет от 1998 г. към рамката от 2002 г., които понастоящем не са актуални.

Член 17, параграф 3 се заличава като излишен. Тази информация се предоставя на Комисията от националните регулаторни органи съгласно „процедурата по член 7“. Освен това, Комисията има правомощия да отправи мотивирани искания за информация до националните регулаторни органи (член 5, параграф 2 от Рамковата директива (2002/21/ЕО)).

Член 18 се заличава, тъй като вече не е необходим за поддържане на задължението за минимален пакет от наети линии. Това задължение беше оправдано по време на влизането в сила на рамката от 2002 г., тъй като по това време пазарът все още не беше достатъчно конкурентен. Това изменение също изисква заличаването на приложение VII, както и несъществуваща промяна на член 35.

Член 19 се заличава като излишен. Той беше включен в Директивата за универсалната услуга с цел улесняване на прехода от старата регулаторна рамка от 1998 г. към рамката от 2002 г. Изборът или предварителният избор на преносители е едно от задълженията, които могат да се налагат от национални регулаторни органи на оператори, притежаващи значителна пазарна сила. Такива задължения за достъп се уреждат по-уместно съгласно Директивата за достъпа (2002/19/ЕО).

Член 2: промени в Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации

Целите на предложените промени са както следва:

Нотифициране на нарушавания на сигурността от мрежови оператори и интернет доставчици

В член 4, параграф 3: гарантира се, че крайните потребители се уведомяват за нарушавания на сигурността, водещи до загуба или друго компрометиране на техни лични данни, и се информират за налични/препоръчителни предпазни мерки, които те могат да предприемат за свеждане до минимум на възможните икономически загуби или социални вреди, които могат да възникнат от такова нарушаване на сигурността.

В член 4, параграф 4: гарантира се минимално ниво на хармонизация чрез предоставяне на възможност на Комисията, когато е приложимо, да приема технически мерки за изпълнение в областите на сигурността и нотифицирането на пробиви, основавайки се на експертните препоръки, отправени от Органа.

Подобрени механизми за изпълнение

В член 13, параграф 6: въвежда се възможността за, в частност, доставчици на интернет услуги, да предприемат съдебни действия срещу разпространители на нежелани съобщения, което трябва да се превърне във важен инструмент в борбата срещу нежеланите търговски съобщения в Европа.

В член 15а: подобряват се наличните в момента механизми за прилагане и изпълнение, с цел да се позволи на компетентните органи да предприемат ефективни и ефикасни действия срещу нарушения. За да гарантира хармонизирани условия за предоставянето

на услуги, включващи трансграничен пренос на данни, Комисията ще разполага с правомощия за приемане на технически мерки за изпълнение в тази област, основавайки се на експертните препоръки, отправени от Органа.

Технически промени в словесната формулировка на директивата

В член 2, буква д): адаптира се определението за „повикване“ с цел гарантиране на съответствие в регулаторната рамка.

В член 3, параграф 1: разяснява се, че директивата важи за обществени съобщителни мрежи, поддържащи събиране на данни и устройства за идентификация (включително безконтактни устройства като устройства за радиочестотна идентификация).

В член 5, параграф 3: гарантира се, че употребата на „софтуер за наблюдение“ и друг вреден софтуер остава забранена съгласно законодателството на ЕО, независимо от използвания метод за неговото доставяне и инсталиране на оборудване на потребителя (разпространение чрез сваляне от Интернет или от външен носител за съхранение на данни, като CD-ROM дискове, устройства за съхранение с USB интерфейс, устройства с флаш памет и т.н.).

В член 14а: въвежда се стандартна разпоредба за процедурата по комитология.

Премахване на остарели или излезли от употреба разпоредби

Член 3, параграфи 2 и 3 се заличават като излишни. Вследствие на технологичния напредък, изключенията, оправдани от техническа неосъществимост или непропорционално икономическо усилие, ще станат излишни до момента, в който настоящите изменения влязат в сила.

Член 3: изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество в областта на защита на потребителите

Относно защита на потребителите от нежелани търговски съобщения (спам), се изменя Регламент (ЕО) 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите)¹² с цел засилване на трансграничното сътрудничество и изпълнение в съответствие с съществуващия механизъм на Общността, установен от посочения регламент.

¹² ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр.1

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество в областта на защита на потребителите

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите³,

след консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните⁴,

в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора⁵,

като имаха предвид, че:

- (1) Действието на петте директиви, включващи Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа)⁶, Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за разрешение)⁷, Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и

¹ ОВ С, стр.

² ОВ С, стр.

³ ОВ С, стр.

⁴ ОВ С, стр.

⁵ ОВ С, стр.

⁶ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 7.

⁷ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

услуги (Рамкова директива)⁸, Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга)⁹ и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)¹⁰, които съставляват настоящата регулаторна рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги, е предмет на периодичен преглед от страна на Комисията, в частност с оглед определяне на нуждата от изменения в съответствие с технологичните и пазарните промени.

- (2) В тази връзка, Комисията представи своите заключения в съобщение до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 29 юни 2006 г. относно прегледа на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги.
- (3) Реформата на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщителни мрежи и услуги, включваща определянето на стратегия за ефикасно управление на спектъра и укрепване на разпоредбите за потребители с увреждания, представлява ключова стъпка към постигане на единно европейско информационно пространство и същевременно на всеобхватно информационно общество. Тези цели са включени в стратегическата рамка за развитие на информационното общество, както е посочено в Съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „i2010 – Европейско информационно общество за растеж и заетост“.
- (4) За максимална яснота и опростеност, настоящият акт се занимава само с измененията на Директива 2002/22/ЕО и Директива 2002/58/ЕО.
- (5) Необходимо е да се редактират определения, за да има съгласуваност с принципа на технологична неутралност и с темпа на технологично развитие. В частност, условията за предоставяне на услуга следва да се отделят от действителните определящи елементи на обществена телефонна услуга, т.е. обществено достъпна услуга за извършване и получаване, пряко или косвено чрез избор или предварителен избор на преносител или препродажба, на национални и/или международни повиквания през номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план. Услуга, която не изпълнява всички тези условия, не е обществена телефонна услуга.
- (6) Необходимо е да се изясни приложението на някои разпоредби, като се вземат предвид ситуациите, при които даден доставчик на услуги препродава или предоставя под друга марка обществени телефонни услуги, предоставяни от друго предприятие.

⁸ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁹ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

¹⁰ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

- (7) В резултат на технологични или пазарни промени, мрежите все повече преминават към „Интернет протокол“ (IP) технология и потребителите все по-често имат възможност да избират между гама от конкуриращи се доставчици на гласови услуги. Поради това, държавите-членки следва да могат да отделят задълженията за предоставяне на универсална услуга, засягащи предоставянето на връзка към обществената съобщителна мрежа при определен обект, от предоставянето на обществена телефонна услуга (включително повиквания към аварийни услуги през номер „112“). Такова разделение не следва да засяга обхвата на задълженията за предоставяне на универсална услуга, определяни и преразглеждани на нивото на Общността. Държавите-членки, които използват други национални номера за спешни повиквания освен „112“, могат да налагат на предприятия подобни задължения за достъп до тези национални номера за спешни повиквания.
- (8) Националните регулаторни органи следва да могат да наблюдават развитието и нивото на тарифите на дребно за услуги, които попадат в обхвата на задълженията за предоставяне на универсална услуга, дори когато дадена държава-членка все още не е определила предприятие, което да предоставя универсална услуга.
- (9) Излишните задължения, предназначени за улесняване на прехода от старата регулаторна рамка от 1998 г. към тази от 2002 г., следва да се заличат, заедно с други разпоредби, които се застъпват и дублират с тези, установени в Директива 2002/21/ЕО.
- (10) Изискването за предоставяне на минимален пакет наети линии на дребно, което беше необходимо за гарантиране на непрекъснатото прилагане на разпоредбите на регулаторната рамка от 1998 г. в областта на пазара на наетите линии, който все още не беше достатъчно конкурентен по време на влизането в сила на рамката от 2002 г., вече не е необходимо и следва да се премахне.
- (11) Продължаването на налагане на избор или предварителен избор на преносител пряко от правото на Общността може да възпрепятства технологичния напредък. Тези корективни мерки по-скоро следва да се налагат от национални регулаторни органи като резултат от анализ на пазара в съответствие с процедурите, предвидени в Директива 2002/21/ЕО.
- (12) Доставчиците на електронни съобщителни услуги следва да гарантират, че техните клиенти са достатъчно осведомени за това дали е осигурен достъп до аварийни услуги и получават ясна и прозрачна информация в първоначалния потребителски договор и на редовни интервали след това, например в информацията за фактуриране на клиента. Клиентите също така следва да се поддържат добре осведомени за възможните действия, които доставчикът на електронни съобщителни услуги може да предприеме за справяне със заплахи за сигурността или в отговор на инцидент, свързан със сигурността или цялостта, тъй като такива действия могат да имат пряко или косвено влияние върху личните данни и неприкосновеността на личния живот на клиента или върху други аспекти на предоставяната услуга.

- (13) Правото на абонатите да прекратяват своите договори без неустойки се отнася за промени в договорните условия, които са наложени от доставчиците на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.
- (14) Един конкурентен пазар следва да гарантира, че крайните потребители имат достъп до и могат да разпространяват законно съдържание и да използват законни приложения и/или услуги по свой избор, както е посочено в член 8 от Директива 2002/21/ЕО. Отчитайки нарастващото значение на електронните съобщения за ползвателите и бизнеса, потребителите следва във всички случаи да са напълно осведомени за ограниченията и/или лимитите, налагани спрямо употребата на електронни съобщителни услуги от доставчика на услуги и/или мрежи. Когато липсва ефективна конкуренция, националните регулаторни органи следва да използват корективните мерки, предвидени в Директива 2002/19/ЕО, за гарантиране, че достъпът на потребители до определени видове съдържание или приложения не се ограничава неоснователно.
- (15) Наличието на прозрачни, актуални и сравними тарифи е ключов елемент за потребителите в конкурентни пазари с няколко доставчици, предлагащи услуги. Ползвателите на електронни съобщителни услуги следва да могат лесно да сравняват цените на различни предлагани на пазара услуги, въз основа на информация за тарифите, публикувана в лесно достъпна форма. За да се даде възможност на ползвателите лесно да сравняват цени, националните регулаторни органи следва да разполагат с правомощия да изискват от операторите по-голяма прозрачност на тарифите и да гарантират, че трети страни имат правото да използват без такса обществено достъпни тарифи, публикувани от предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги. Те следва също да осигурят ръководства за цените, когато пазарът не ги предоставя. Операторите не следва да имат право на никакво възнаграждение за такава употреба на тарифи, които вече са публикувани и поради това са обществена собственост. В допълнение, потребителите следва да са достатъчно осведомени за включената цена или вида на предлаганата услуга преди да закупят такава услуга, в частност ако безплатен телефонен номер е предмет на някакви допълнителни такси. Комисията следва да може да приема технически мерки за изпълнение за гарантиране, че крайните потребители се възползват от последователен подход за прозрачност на тарифите в Общността.
- (16) Един конкурентен пазар следва да осигурява възможност потребителите да получават качеството на услугата, което изискват, но в особени случаи може да е необходимо да се гарантира, че обществените съобщителни мрежи поддържат минимални нива на качеството, за да се предотврати влошаване на услуга, блокиране на достъп и забавяне на преноса през мрежите. В частност, Комисията следва да може да приема мерки за изпълнение с оглед определяне на стандартите за качество, които да се използват от националните регулаторни органи.
- (17) При бъдещите IP мрежи, при които предоставянето на услуга може да е отделено от предоставянето на мрежата, държавите-членки следва да определят най-подходящите стъпки с цел гарантиране на достъпността на обществени телефонни услуги, предоставяни през обществени съобщителни мрежи, както и непрекъснат достъп до аварийни услуги в случай на аварии по мрежата или при форсмажорни обстоятелства.

- (18) Услугите за помощ от оператор покриват гама от различни услуги за крайни потребители. Предоставянето на такива услуги следва да бъде предмет на търговски преговори между доставчици на обществени съобщителни мрежи и услуги за помощ от оператор, какъвто е случаят с всяка друга услуга за поддръжка на клиенти, и няма нужда от продължаване на задължението за тяхното предоставяне. Поради това, съответното задължение следва да се премахне.
- (19) Крайните потребители следва да имат достъп и да могат да се свързват с предоставяните аварийни услуги, като използват всяка телефонна услуга, способна да извършва изходящи гласови повиквания през номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план. Аварийните служби следва да са в състояние да приемат и отговарят на повиквания към номер „112“ най-малко с бързината и ефективността на приемане на повиквания към други национални номера за спешни повиквания. Важно е да се повиши осведомеността за номер „112“, за да се подобри нивото на защита и сигурност на гражданите, пътуващи в Европейския съюз. В тази връзка, гражданите следва да бъдат напълно осведомени, че номер „112“ може да се използва като единен номер за спешни случаи, когато пътуват в някоя държава-членка, в частност чрез информация, предоставяна на международни автобусни гари, железопътни гари, пристанища или летища и в телефонни справочници, телефонни будки, брошури за абонати и фактури. Задължението за предоставяне на информация за местоположението на страната, извършваща повикването, следва да се засили, за да се повиши защитата на гражданите на Европейския съюз. В частност, операторите следва да предоставят информация за местоположението на страната, извършваща повикването, на аварийните служби в режим „push“. За да отговори на технологичните промени, включително тези, водещи до все по-прецизна точност на информацията за местоположението, Комисията следва да може да приема технически мерки за изпълнение с цел гарантиране на ефективното прилагане на „112“ в Общността в полза на гражданите на Европейския съюз.
- (20) Държавите-членки следва да предприемат специфични мерки за гарантиране, че аварийните услуги, включително „112“, са еднакво достъпни за хора с увреждания, в частност потребители с увреден слух, с нарушен слух, със затруднен говор или с комбинирано увреждане на зрението и слуха. Това може да включва предоставянето на специални крайни устройства за потребители с нарушен слух, услуги за предаване на текст или друго специфично оборудване.
- (21) Държавите, на които Международният съюз по далекосъобщения (ITU) предостави международния код „3883“, са прехвърлили административната отговорност за европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП) на Комитета по електронни съобщения (ЕСС) към Европейската конференция на пощенските и далекосъобщителните администрации (СЕРТ). Технологичните и пазарните промени показват, че ЕТНП представлява възможност за разработване на паневропейски услуги, но в момента е възпрепятствана от осъществяване на своя потенциал от прекомерно бюрокрамични процедурни изисквания и липса на координация между националните администрации. С цел насърчаване на развитието на ЕТНП, неговото администриране (което включва предоставяне, наблюдение и развитие) следва да се прехвърли на Европейския орган за пазара на електронни съобщения, установен с Регламент (ЕО) № .../... на Европейския

парламент и Съвета от [...] ¹¹, (наричан по-долу „Органът“). Органът следва да гарантира координация с онези държави, които споделят кода „3883“, но не са държави-членки, от името на държавите-членки, на които е бил предоставен код „3883“.

- (22) Наличието на единен пазар предполага, че крайните потребители имат достъп до всички номера, включени в националните номерационни планове на други държави-членки, както и до услуги, включително услуги на информационното общество, използващи негеографски номера в рамките на Общността, включващи, наред с други, безплатни и специални номера. Крайните потребители също следва да имат достъп до номера от европейското телефонно номерационно пространство (ЕТНП) и универсални международни безплатни телефонни номера. Трансграничният достъп до номерационни ресурси и до свързаната услуга не следва да се възпрепятства, освен в обективно оправдани случаи, когато това е необходимо за борба с измами и злоупотреби, например във връзка с някои услуги със специално тарифиране, или когато номерът е определен като притежаващ само национален обхват (например национален кратък номер). Потребителите следва предварително да са напълно осведомени по ясен начин за всички такси, приложими за безплатни телефонни номера, като такси за международни повиквания за номера, достъпни през стандартни кодове на международно избиране. За да гарантира, че крайните потребители имат ефективен достъп до номера и услуги в Общността, Комисията следва да може да приема мерки за изпълнение.
- (23) С цел пълно възползване от конкурентната среда, потребителите следва да са в състояние да правят информиран избор и да сменят доставчици, когато това е в техен интерес. От съществено значение е да се гарантира, че те могат да правят това без да са възпрепятствани от законови, технически или практически пречки, включително договорни условия, процедури, такси и т.н. Това не изключва налагането на разумни минимални срокове в потребителските договори. Преносимостта на номерата е ключов елемент за улесняване на потребителския избор и на ефективна конкуренция в конкурентни пазари на електронни съобщения и следва да се прилага с минимално закъснение. За да може да приспособява преносимостта на номерата към пазарните и технологичните промени, включително възможното пренасяне на лични указатели и информация за профила на абоната, съхранявани в рамките на мрежата, Комисията следва да може да предприема технически мерки за изпълнение в тази област. Оценяването дали технологичните и пазарните условия позволяват пренасяне на номера между мрежи, предоставящи услуги при определен обект, и мобилни мрежи следва в частност да отчете цените за потребителите и разходите по прехвърлянето за предприятията, предоставящи услуги при определени обекти и мобилни мрежи.
- (24) Разпространението на телевизионен сигнал е линейна аудиовизуална медийна услуга, както е определено в Директивата за аудиовизуални медийни услуги на Европейския парламент и на Съвета от [...] 2007 г., която се предоставя от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане на програми въз основа на програмно разписание; един доставчик на медийни услуги може да

¹¹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

предоставя няколко аудио или аудиовизуални програмни разписания (каналы). Могат да се приложат законови задължения за „задължителен пренос“, но само за определени канали за разпространение, осигурявани от даден доставчик на медийни услуги. Държавите-членки следва да осигурят ясна обосновка на задълженията за „задължителен пренос“ в техните национални законодателства, за да гарантират, че такива задължения са прозрачни, пропорционални и правилно определени. В тази връзка, правилата за „задължителен пренос“ следва да са проектирани по начин, който осигурява достатъчно стимули за ефикасно инвестиране в инфраструктура. Правилата за „задължителен пренос“ следва периодично да се преразглеждат, за да се поддържат актуални спрямо технологичните и пазарните промени с цел гарантиране, че продължават да са пропорционални на целите, които следва да се постигнат. Отчитайки бързите промени в технологичните и пазарните условия, такова пълно преразглеждане ще следва да се извършва поне веднъж на всеки три години и ще изисква обществена консултация с всички заинтересовани страни. Един или повече канали за разпространение могат да бъдат допълнени с услуги за подобряване на достъпността за потребители с увреждания, като услуга за видеотекст, услуга за субтитриране, аудио описание или жестомимичен превод.

- (25) С цел преодоляване на съществуващия недостиг от гледна точка на консултации с потребители и уместно отговаряне на интересите на гражданите, държавите-членки следва да установят подходящ механизъм за консултации. Такъв механизъм може да приеме формата на орган, който независимо от националния регулаторен орган и от доставчиците на услуги да провежда изследвания в области, свързани с потребителите, като потребителско поведение и механизми за смяна на доставчици, да работи по прозрачен начин и да дава своя принос към съществуващите механизми за консултация със заинтересовани страни. Когато има нужда от насочване към улесняването на достъпа и употребата на електронни съобщителни услуги и крайно оборудване за потребители с увреждания и без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие¹² и по-специално изискванията за хора с увреждания съгласно член 3, параграф 3, буква е) от нея, Комисията следва да може да приема мерки за изпълнение.
- (26) Задълженията, налагани на предприятие, определено като имащо задължения за предоставяне на универсална услуга, следва да се нотифицират на Комисията.
- (27) Либерализацията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги и бързото технологично развитие са се съчетали за засилване на конкуренцията и икономическия растеж и са довели до богато многообразие на услуги за крайни потребители, достъпни през обществени електронни съобщителни мрежи. Необходимо е да бъде гарантирано, че ползвателите и потребителите получават еднакво ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, независимо от технологията, използвана за предоставяне на определена услуга.

¹² ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10. Директивата, както е изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

- (28) Технологичният напредък позволява разработването на нови приложения, основани на устройства за събиране на данни и идентификация, които могат да бъдат безконтактни устройства, използващи радиочестотния спектър. Например, устройствата за радиочестотна идентификация (RFID) използват радиочестотния спектър за събиране на данни от уникално идентифицирани етикети, които след това могат да се пренасят през съществуващи съобщителни мрежи. Широката употреба на такива технологии може да донесе значителни икономически и социални ползи и поради това може да направи значителен принос към вътрешния пазар, ако такава употреба е приемлива за гражданите. За да се постигне това, е необходимо да се гарантира спазването на основните права на хората, в частност правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Когато такива устройства са свързани към обществени електронни съобщителни мрежи или използват електронни съобщителни мрежи като основна инфраструктура, следва да се прилагат съответните разпоредби на Директива 2002/58/ЕО, включително тези за сигурност, данни за трафик и местонахождение и за поверителност.
- (29) Нарушаване на сигурността, водещо до загуба или компрометиране на лични данни на индивидуален абонат може, ако не бъде овладян по подходящ и навременен начин, да причини значителна икономическа загуба или социална вреда, включително фалшива самоличност. Поради това, абонатите, засегнати от такива инциденти със сигурността, следва незабавно да се уведомяват и информират с цел предприемане на необходимите предпазни мерки. Уведомяването следва да включва информация за мерките, предприети от доставчика за овладяване на нарушаването, както и препоръки към засегнатите потребители.
- (30) Националните регулаторни органи следва да подкрепят интересите на гражданите на Европейския съюз като *inter alia* допринасят за високо ниво на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот. В тази връзка, те следва да разполагат с необходимите средства за изпълнение на служебния си дълг, включително всеобхватни и надеждни данни за действителни инциденти със сигурността, които са довели до компрометиране на личните данни на лица.
- (31) Следва да се предвидят мерки за изпълнение за установяване на общ набор от изисквания за постигане на достатъчно ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и сигурност на личните данни, предавани или обработвани във връзка с употребата на електронни съобщителни мрежи във вътрешния пазар.
- (32) При установяване на подробни правила за формата и процедурите, приложими за нотифицирането на нарушавания на сигурността, следва да се отдаде необходимото внимание на обстоятелствата на нарушаването, включително дали личните данни са били защитени с шифроване или по друг начин, ефективно ограничаващ вероятността за фалшива самоличност или други форми на злоупотреба. Освен това, такива правила и процедури следва да отчитат законните интереси на правоприлагащите органи в случаи, когато преждевременно разкриване може ненужно да попречи на разследването на обстоятелствата на нарушаването.
- (33) Органът може да допринесе за повишеното ниво на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот в Общността чрез, наред с друго,

осигуряване на експертни познания и препоръки, насърчаване на обмена на най-добри практики в управлението на риска и установяване на общи методологии за оценка на риска. В частност, той може да допринесе за хармонизацията на подходящи технически и организационни мерки за сигурност.

- (34) Софтуер, който тайно следи действията на потребителя и/или нарушава работата на крайното оборудване на потребителя в полза на трета страна (така нареченият „софтуер за наблюдение“), представлява сериозна заплаха за неприкосновеността на потребителя. Следва да се гарантира високо и равностойно ниво на защита на личния живот на потребителите, независимо от това дали нежелани програми за наблюдение са свалени по невнимание през електронни съобщителни мрежи или са доставени и инсталирани скрити в софтуер, разпространяван на други външни носители за съхранение на данни, като компактдискове, CD-ROM дискове, устройства за съхранение с USB интерфейс.
- (35) Доставчиците на електронни съобщителни услуги следва да направят значителни инвестиции за борба срещу нежеланите търговски съобщения („спам“). Те също така се намират в по-добра позиция спрямо крайните потребители, тъй като разполагат с познанията и ресурсите, необходими за засичане и идентифициране на разпространители на нежелани съобщения. Поради това, доставчиците на електронни пощенски услуги и други доставчици на услуги следва да имат възможността да предприемат съдебни действия срещу разпространители на нежелани съобщения и така да защитават интересите на своите клиенти, както и своите собствени законни бизнес интереси.
- (36) Нуждата от гарантиране на достатъчно ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни, предавани и обработвани във връзка с употребата на електронни съобщителни услуги в Общността, призовава за ефективни правомощия за прилагане и изпълнение с цел осигуряване на достатъчно стимули за съгласуване. Националните регулаторни органи следва да разполагат с достатъчно правомощия и ресурси за ефективно разследване на случаите на неспазване на правилата, включително възможност за получаване на всякаква свързана информация, от която може да се нуждаят, за вземане на решения по жалби и за налагане на санкции в случаи на неспазване.
- (37) Трансграничното сътрудничество и прилагане на законодателството следва да бъдат засилени в съответствие със съществуващи механизми на Общността за трансгранично прилагане на законодателството, като установения от Регламент (ЕО) 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите)¹³, чрез изменение на посочения регламент.
- (38) Мерките, необходими за прилагането на Директивата за универсалната услуга и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на

¹³ ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр.1.

Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията .

- (39) В частност, на Комисията следва да се дадат правомощия за приемане на мерки за изпълнение относно прозрачност на тарифите, изисквания за минимално качество на услугите, ефективно прилагане на услуги „112“, ефективен достъп до номера и услуги, подобряване на достъпността за потребители с увреждания, както и изменения за приспособяване на приложенията към техническия напредък или промени в пазарното търсене. Тези правомощия също следва да се дадат с цел приемане на мерки за изпълнение относно изисквания за информация и нотифициране, както и трансгранично сътрудничество. Тъй като тези мерки са с общ характер и са разработени за допълване на настоящата директива чрез добавяне на нови несъществени елементи, те се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО. Когато, при належаща нужда от спешни действия, нормалните срокове за процедурата по регулиране с контрол не могат да бъдат спазени, Комисията следва да може да използва извънредната процедура, предвидена в член 5а, параграф 6 от посоченото решение.
- (40) Директиви 2002/22/ЕО и 2002/58/ЕО следва да съответно бъдат изменени.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга)

Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) се изменя както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

‘Член 1

Предмет и приложно поле

1. В рамките на Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) настоящата директива се отнася за предоставянето на електронни съобщителни мрежи и услуги на крайните потребители. Целта е на територията на цялата Европейска общност да се осигурят качествени обществени услуги чрез ефективна конкуренция и избор и да се преодолеят обстоятелствата, при които пазарът не удовлетворява потребностите на крайните потребители. Настоящата директива също така включва разпоредби, засягащи крайно оборудване в помещения на потребителя.
2. Настоящата директива определя правата на крайните потребители и съответните задължения на предприятията, които предоставят обществено достъпни електронни съобщителни мрежи и услуги. С цел да се гарантира универсална услуга в среда на отворени и конкурентни

пазари, настоящата директива определя минималния набор от услуги с определено качество, до които достъп имат всички крайни потребители, на достъпни цени с оглед на специфичните национални условия без да се накърнява конкуренцията. Настоящата директива също така установява задължения по отношение на предоставянето на някои задължителни услуги.’

2. В член 2:

- а) буква б) се заличава.
- б) буква в) се заменя със следния текст:

‘в) „обществена телефонна услуга“ означава обществено достъпна услуга за извършване и получаване, пряко или косвено чрез избор или предварителен избор на преносител или препродажба, на национални и/или международни повиквания през номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план.’

3. Член 4 се заменя със следния текст:

‘Член 4

Предоставяне на достъп при определен обект и предоставяне на телефонни услуги

- 1. Държавите-членки гарантират, че всички обосновани молби за връзка при определен обект до обществена съобщителна мрежа се изпълняват от поне едно предприятие.
 - 2. Предоставената връзка е в състояние да поддържа гласови и факсимилни съобщения и пренос на данни при скорост, която позволява функционален достъп до Интернет, като се отчитат съществуващите технологии, използвани от мнозинството абонати, както и технологичната постижимост.
 - 3. Държавите-членки гарантират, че всички обосновани молби за предоставяне на телефонна услуга през мрежовата връзка, посочена в параграф 1, позволяваща извършване и получаване на национални и международни повиквания и повиквания до аварийни услуги през номер „112“, се изпълняват от поне едно предприятие.
4. В член 5, параграф 2 се заменя със следния текст:
- ‘2. Указанията, посочени в параграф 1, включват, в съответствие с разпоредбите на член 12 от Директива 2002/58/ЕО, всички абонати на обществени телефонни услуги.’
5. Член 7 се заменя със следния текст:

Специални мерки за потребители с увреждания

1. Държавите-членки предприемат специални мерки за крайни потребители с увреждания, за да им гарантират достъп и достъпни за тях цени на обществените телефонни услуги, включително достъп до аварийни услуги, справочни услуги и указатели, равностойни на предоставяните на другите крайни потребители.
 2. Държавите-членки предприемат други специфични мерки, в контекста на националните условия, за да гарантират, че крайните потребители с увреждания могат също да се възползват от избора на предприятия доставчици на услуги, който е на разположение на мнозинството крайни потребители.’
6. В член 8 се добавя следният параграф 3:
- ‘3. Когато оператор, определен в съответствие с параграф 1, възнамерява да прехвърли значителна част или всички свои активи на локалната мрежа за достъп към отделно юридическо лице с друг собственик, той информира предварително и своевременно националния регулаторен орган, за да позволи на националния регулаторен орган да прецени ефекта от планираната транзакция върху предоставянето на достъп при определен обект и на телефонни услуги съгласно член 4. Националният регулаторен орган може да наложи условия в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за разрешение).’
7. В член 9, параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:
- ‘1. Националните регулаторни органи следят развитието и равнището на тарифите на дребно на услугите, определени в членове 4, 5, 6 и 7 като част от задълженията за предоставяне на универсална услуга от определените предприятия, или ако не са определени предприятия във връзка с тези услуги, достъпни на пазара по друг начин, по-специално по отношение на потребителските цени и доходи в страната.
 2. С оглед на националните условия, държавите-членки могат да изискват от определените предприятия да предоставят тарифни схеми или потребителски пакети, които се отклоняват от тези, предоставени според обичайните търговски условия, и по-специално, за да гарантират, че гражданите с ниски доходи или специфични социални потребности не са изключени от достъпа и използването на мрежовия достъп, посочен в член 4, параграф 1, или услугите, определени в член 4, параграф 3, членове 5, 6 и 7 като част от задълженията за предоставяне на универсална услуга от определените предприятия.
 3. Освен изискването за определените предприятия да предлагат специални тарифни схеми или да се съобразяват с пределни цени, географско усредняване или други подобни схеми, държавите-членки могат да

гарантират подкрепа за потребителите с ниски доходи, увреждания или специфични социални потребности.

8. Заглавието на глава III се заменя със следния текст:

‘РЕГУЛАТОРЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ПРЕДПРИЯТИЯТА СЪС ЗНАЧИТЕЛНА ПАЗАРНА СИЛА НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПАЗАРИ НА ДРЕБНО’

9. Член 16 се заличава.

10. Член 17 се изменя както следва:

(а) параграф 1 се заменя със следния текст:

‘1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи налагат подходящи регулаторни задължения върху предприятията, определени като имащи значително влияние на определен пазар на дребно в съответствие с член 14 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива):

а) когато в резултат от анализ на пазара, проведен в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи установят, че даден пазар на дребно, определен в съответствие с член 15 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) не е ефективно конкурентен, и

б) когато националните регулаторни органи стигнат до извода, че задълженията, наложени в съответствие с Директива 2002/19/ЕО (Директива за достъпа), няма да доведат до постигане на целите, установени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).’

(б) параграф 3 се заличава.

11. Членове 18 и 19 се заличават.

12. Членове 20 и 21 се заменят със следния текст:

‘Член 20

Договори

1. Настоящият член се прилага без да се засягат правилата на Общността за защита на потребителите и по-специално Директиви 93/13/ЕО и 97/7/ЕО, както и националните правила в съответствие с правото на Общността.

2. Държавите-членки гарантират, че при абонирането за услуги, които предоставят връзка до обществени телефонни мрежи и/или обществени телефонни услуги, потребителите имат право на договор с предприятието или предприятията, които предоставят такива услуги и/или връзки. Договорът съдържа като минимум следните данни:

- а) самоличност и адрес на доставчика;
- б) предоставяни услуги, предлагано качество на услугите, както и срок за първоначално свързване;
- в) вид предлагани услуги за поддръжка;
- г) подробности за цените и тарифите, както и за средствата за получаване на актуална информация за всички приложими тарифи и такси за поддръжка;
- д) срок на договора, условия за продължаване и прекратяване на услугите и на договора, включително преки разходи за преносимост на номера и други идентификатори;
- е) всички договорености за компенсации и възстановяване на суми при неизпълнение на ангажиментите за качество на услугата;
- ж) метод за започване на процедури за решаване на спорни въпроси в съответствие с член 34;
- з) действията, които могат да се предприемат от предприятие, предоставящо връзка и/или услуги, в отговор на инциденти със сигурността или целостта или нарушавания и уязвими точки.

Държавите-членки имат право да разширят обхвата на посочените задължения, за да включат и други крайни потребители.

3. Информацията, изброена в параграф 2, също така се включва в договори, сключени между потребители и доставчици на електронни съобщителни услуги извън кръга на доставчиците на връзка до обществена съобщителна мрежа и/или обществени телефонни услуги. Държавите-членки имат право да разширят обхвата на посоченото задължение, за да включат и други крайни потребители.
4. Държавите-членки гарантират, че когато се сключват договори между абонати и предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги, които позволяват гласова комуникация, абонатите биват ясно информирани за това дали се осигурява достъп до аварийни услуги. Доставчиците на електронни съобщителни услуги гарантират, че клиентите биват ясно информирани за липсата на достъп до аварийни услуги преди сключването на договор и редовно след това.
5. Държавите-членки гарантират, че когато се сключват договори между абонати и предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги и/или мрежи, абонатите биват ясно информирани преди сключването на договор и редовно след това за всички ограничения, налагани от доставчика спрямо тяхната възможност за достъп или разпространяване на законно съдържание или използване на законни приложения и услуги по техен избор.

6. Държавите-членки гарантират, че когато се сключват договори между абонати и предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги и/или мрежи, абонатите биват ясно информирани преди сключването на договора и редовно след това за техните задължения по отношение на авторското право и сродните му права. Без да засяга разпоредбите на Директива 2000/31/ЕО за електронната търговия, това включва задължението за информиране на абонатите за най-честите нарушения и техните правни последиствия.
7. Абонатите имат право да прекратят договорите едностранно, без санкции при получаване на предизвестие за предложени от оператори изменения в договорните условия. Абонатите получават подходящо предизвестие със срок не по-кратък от един месец преди извършването на промените и същевременно биват информирани за правото си да прекратят договора без санкции, ако не приемат новите условия.

Член 21

Прозрачност и публикуване на информация

1. Държавите-членки гарантират достъпността на прозрачна, сравнима, уместна и актуална информация за приложимите цени и тарифи и за стандартните договорни условия по отношение на достъпа и използването на услугите, определени в членове 4, 5, 6 и 7, за крайните потребители и ползвателите в съответствие с разпоредбите на приложение II.
2. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, публикуват сравнима, уместна и актуална информация за приложимите цени и тарифи по отношение на достъпа и използването на техните услуги, предоставяни на ползватели. Такава информация се публикува в лесно достъпна форма.
3. Националните регулаторни органи насърчават предоставянето на информация, която да подпомогне крайните потребители и ползвателите да направят самостоятелна оценка на разходите за алтернативни схеми за използване, например чрез интерактивни ръководства или подобни техники. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи предоставят такива ръководства или техники, когато те не са достъпни на пазара. Трети страни имат правото без такса да използват тарифите, публикувани от предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за целите на продаване или предоставяне на такива интерактивни ръководства или подобни техники.
4. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да задължават предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, да предоставят информация за тарифи на клиентите в момента и на мястото на покупка, за да се осигури пълна осведоменост на клиентите за ценовите условия.

5. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да задължават предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги и/или мрежи, да предоставят информацията, изисквана в съответствие с член 20, параграф 5 на клиентите по ясен, разбираем и лесно достъпен начин.
6. С цел гарантиране, че крайните потребители се възползват от последователен подход в Общността за прозрачност на тарифите, както и за предоставянето на информация в съответствие с член 20, параграф 5, след като се консултира с Европейския орган за пазара на електронни съобщения (наричан по-долу „Органът“), Комисията може да предприема подходящи технически мерки за изпълнение в тази област, като определяне на методология или процедури. Тези мерки, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 37, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 37, параграф 3.’

13. Член 22 се изменя както следва:

(а) параграф 1 се заменя със следния текст:

- ‘1. Държавите-членки гарантират, че след като вземат предвид становищата на заинтересованите страни националните регулаторни органи са в състояние да изискват от предприятията, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да публикуват сравнима, адекватна и актуална информация за крайните потребители във връзка с качеството на техните услуги, включително еквивалентен достъп за крайните потребители с увреждания. При поискване, информацията се предоставя на националните регулаторни органи преди нейното публикуване.’

(б) добавя се следният параграф 3:

- ‘3. С цел предотвратяването на влошаване на услуга или забавяне на преноса на данни по мрежите, след като се консултира с Органи, Комисията може да приеме технически мерки за изпълнение относно изисквания за минимално качество на услугите, които да бъдат наложени от националния регулаторен орган на предприятия, предоставящи обществени съобщителни мрежи. Тези мерки, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 37, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 37, параграф 3.’

14. Член 23 се заменя със следния текст:

‘Член 23

Достъпност на услугите

Държавите-членки предприемат всички необходими стъпки, за да гарантират достъпността на обществените телефонни услуги, предоставяни през обществени съобщителни мрежи, в случай на аварии по мрежата или при форсмажорни обстоятелства. Държавите-членки гарантират, че предприятията, които предоставят обществени телефонни услуги предприемат всички разумни мерки за гарантиране на непрекъснат достъп до аварийните услуги.’

15. Член 25 се изменя както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст:

‘Телефонни справочни услуги’

б) параграф 3 се заменя със следния текст:

‘3. Държавите-членки гарантират, че всички крайни потребители, снабдени с обществена телефонна услуга имат достъп до справочни услуги в съответствие с член 5, параграф 1, буква б).’

в) параграф 5 се заменя със следния текст:

‘5. Параграфи 1, 2, 3 и 4 се прилагат в съответствие с изискванията на законодателството на Общността относно защитата на личните данни и на неприкосновеността на личния животи по-специално член 12 от Директива 2002/58/ЕО.’

16. Членове 26, 27 и 28 се заменят със следния текст:

‘Член 26

Аварийни услуги и единен европейски номер за спешни повиквания

1. Държавите-членки гарантират, че освен до останалите национални номера за спешни повиквания, определени от националните регулаторни органи, всички крайни потребители на услугите, посочени в параграф 2, включително ползватели на обществени телефони, разполагат с безплатен и без нужда от използване на разплащателни средства достъп до аварийните услуги чрез използването на единния европейски номер за спешни повиквания „112“.
2. Държавите-членки гарантират, че предприятията, предоставящи услуги за извършване на национални и/или международни повиквания през номер или номера в национален или международен телефонен номерационен план, осигуряват достъп до аварийни услуги.

3. Държавите-членки гарантират, че на обажданията към единния европейски номер за спешни повиквания „112“ се отговаря по подходящ начин и че те се поемат съобразно националната организация на аварийните системи. На такива повиквания се отговаря и те се поемат най-малко с бързината и ефективността на приемане на повиквания към други национални номера за спешни повиквания, в случай че те продължават да се използват.
4. Държавите-членки гарантират достъпа на потребители с увреждания до аварийни услуги. С цел осигуряване на достъп на потребители с увреждания до аварийни услуги при пътувания в други държави-членки, предприетите мерки могат да включват гарантиране на спазване на приложими стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с разпоредбите на член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).
5. Държавите-членки гарантират, че информация за местоположението на лицето, което осъществява повикването, се предоставя безплатно на аварийните служби за всички обаждания към единния европейски номер за спешни повиквания „112“.

Държавите-членки изискват информацията за местоположението на лицето, което осъществява повикването, да се предоставя автоматично в момента, в който спешното повикване достигне органа, занимаващ се със спешния случай.

6. Държавите-членки гарантират, че гражданите са адекватно информирани за съществуването и използването на единния европейски номер за спешни повиквания „112“, в частност чрез инициативи, които са специално насочени към лица, пътуващи между държави-членки. Държавите-членки представят годишен доклад пред Комисията и Органа относно мерките, предприети в това отношение.
7. За да гарантира ефективното прилагане на услугите с номер „112“ в държавите-членки, включително достъпа на потребители с увреждания по време на пътувания в други държави-членки, след като се консултира с Органа, Комисията може да приеме технически мерки за изпълнение.

Тези мерки, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 37, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 37, параграф 3.’

‘Член 27

Европейски телефонни кодове за достъп

1. Държавите-членки гарантират, че кодът "00" е стандартният код за международен достъп. Могат да се постигнат или да се продължат специалните договорености за повиквания между съседни населени места

в граничните райони между държавите-членки. Крайните потребители на обществени телефонни услуги в съответните населени места се информират изцяло за тези договорености.

2. Държавите-членки, на които Международният съюз по далекосъобщенията (ITU) е предоставил международния код „3883“, възлагат на Органа изключителна компетенция за управление на европейското телефонно номерационно пространство.
3. Държавите-членки гарантират, че всички предприятия, които предоставят обществени телефонни услуги, поемат всички повиквания към и от европейското телефонно номерационно пространство на тарифи, които не надвишават максималната тарифа, която те прилагат за повиквания към и от други държави-членки.’

‘Член 28

Достъп до номера и услуги

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи предприемат всички необходими мерки за гарантиране, че:
 - а) крайните потребители имат достъп и използват услуги, включително услуги на информационното общество, предоставяни в рамките на Общността; и
 - б) крайните потребители имат достъп до всички номера, предоставяни в Общността, включително тези в националните номерационни планове на държавите-членки, както и тези от европейското телефонно номерационно пространство и универсалните международни безплатни телефонни номера.

Националните регулаторни органи могат да блокират достъпа до номера или услуги според конкретния случай, когато това е оправдано от основания за измама или злоупотреба.

2. За да гарантира, че крайните потребители имат ефективен достъп до номера и услуги в Общността, след като се консултира с Органа, Комисията може да приема технически мерки за изпълнение. Тези мерки, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 37, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 37, параграф 3.

Всяка такава техническа мярка за изпълнение може периодично да се преразглежда за отчитане на пазарните и технологичните промени.’

17. Член 29 се изменя както следва:

(а) параграф 1 се заменя със следния текст:

‘1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да изискват от всички предприятия, оператори на обществени телефонни услуги и/или обществени съобщителни мрежи да предоставят на крайните потребители допълнителните възможности, изброени в приложение I, част Б, предмет на техническите възможности и икономическата целесъобразност.’

(б) параграф 3 се заменя със следния текст:

‘3. Без да се засягат разпоредбите на член 10, параграф 2, държавите-членки могат да налагат задълженията, посочени в приложение I, част А, буква д), във връзка с прекъсването като общо изискване за всички предприятия, предоставящи достъп до обществени съобщителни мрежи и/или обществени телефонни услуги.

18. Член 30 се заменя със следния текст:

‘Член 30

Улесняване на смяната на доставчик

1. Държавите-членки гарантират, че всички абонати с номера от националния номерационен план могат, по желание, да запазят номера(та) си независимо от предприятието, което предоставя услугата, в съответствие с разпоредбите на приложение I, част В.
2. Националните регулаторни органи гарантират, че ценообразуването между операторите във връзка с предоставянето на преносимост на номера е икономически целесъобразно, и че преките такси за абонатите, ако има такива, не действат като пречка за използването на тези възможности.
3. Националните регулаторни органи не налагат тарифи на дребно за пренасянето на номера по начин, който нарушава конкуренцията, примерно чрез установяването на специфични или общи тарифи на дребно.
4. Пренасянето на номера и последващото им активиране се изпълнява възможно най-бързо, не по-късно от един работен ден от първоначалното поискване от абоната.
5. След като се консултира с Органа и отчитайки пазарните и технологичните условия, Комисията може да измени приложение I в съответствие с процедурата, предвидена в член 37, параграф 2.

Такова изменение може по-специално да разпорежи:

а) преносимостта на номера между фиксирани и мобилни мрежи;

б) преносимостта на абонатни идентификатори и сродна информация, като в такъв случай разпоредбите на параграфи 2, 3 и 4 също се прилагат за тези идентификатори.

6. Без да засягат минималните срокове на договорите, националните регулаторни органи гарантират, че условията и процедурите за прекратяване на договор не действат като пречка за смяната на доставчици на услуги.“

19. В член 31, параграф 1 се заменя със следния текст:

‘1. Държавите-членки могат да налагат разумни задължения за „задължителен пренос“, за предаването на определени радио и телевизионни канали и услуги за достъпност, върху предприятия на тяхната територия, които предоставят електронни съобщителни мрежи за обществено разпространение на радио и телевизионен сигнал, когато значителен брой крайни потребители на такива мрежи ги използват като основно средство за получаване на радио и телевизионен сигнал. Такива задължения се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, които са ясно и конкретно определени от всяка държава-членка в нейното национално законодателство и са пропорционални и прозрачни.

Задълженията, посочени в първата алинея, се преразглеждат от държавите-членки най-късно една година след <срока за изпълнение на акта за изменение>, освен когато държавите-членки са извършили такова преразглеждане през предходните две години.

Държавите-членки преразглеждат задълженията за „задължителен пренос“ поне веднъж на всеки три години.’

20. Член 33 се изменя както следва:

‘а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„В частност, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи установяват механизъм за консултация, който да осигурява надлежно съобразяване, в процеса на вземане на решения, с интересите на потребителите в областта на електронните съобщения.“

б) добавят се следните параграфи 3 и 4:

3. Държавите-членки представят годишен доклад пред Комисията и Органа относно предприетите мерки и напредъка към подобряването на оперативната съвместимост и употребата, както и достъпа електронни съобщителни услуги и крайно оборудване за потребители с увреждания.

4. Без да се засяга прилагането на Директива 1999/5/ЕО и по-специално на изискванията за хора с увреждания съгласно член 3, параграф 3, буква е) от нея и с цел подобряване на достъпността до електронни съобщителни услуги и оборудване за крайни потребители с увреждания, след като се консултира с Органа, Комисията може да предприеме съответните

технически мерки за изпълнение за справяне с проблемите, повдигнати в доклада, посочен в параграф 3, след обществена консултация. Тези мерки, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 37, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 37, параграф 3.’

21. Член 34, параграф 1 се заменя със следния текст:

‘1. Държавите-членки гарантират наличието на прозрачни, опростени и несвързани с големи разходи процедури за извънсъдебно решаване на спорни въпроси между ползватели и предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, свързани с договорните условия и/или изпълнението на договорите за доставка на такива мрежи или услуги. Държавите-членки приемат мерки за обективното и бързо прилагане на тези процедури за решаване на спорни въпроси и могат при необходимост да приемат система за възстановяване на разходите и/или компенсации. Държавите-членки могат да разширят обхвата на тези задължения, за да обхванат и спорни въпроси с други крайни потребители.

Държавите-членки гарантират, че органите, ангажирани с решаването на такива спорни въпроси, предоставят подходяща информация за статистически цели на Комисията и Органа.’

22. Член 35 се заменя със следния текст:

‘Член 35

Адаптиране на приложенията

Комисията приема необходимите промени за адаптиране на приложения I, II, III и VI към технологичните промени или промените в пазарното търсене, в съответствие с процедурата, посочена в член 37, параграф 2.’

23. В член 36, параграф 2 се заменя със следния текст:

‘2. Националните регулаторни органи нотифицират Комисията за задълженията, наложени върху предприятията, определени да поемат задължения за предоставяне на универсална услуга. Комисията е нотифицира незабавно за всички промени в наложените върху предприятията задължения или за предприятията, които попадат в приложното поле на настоящата директива.’

24. Член 37 се заменя със следния текст:

‘Член 37

Комитет

1. Дейността на Комисията се подпомага от Комитет за регулиране на съобщенията, създаден по реда на член 22 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).
 2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилага член 5а, параграфи 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.
 3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилага член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.’
25. Приложения I, II и III се заменят с приложения I, II и III към настоящата директива.
26. Приложение VII се заличава.

Член 2

Изменения на Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)

Директива 2002/58/ЕО (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) се изменя както следва:

- (1) Член 2, буква д) се заменя със следния текст:

‘д) „повикване“ означава връзка, установена посредством публично достъпна телефонна услуга, позволяваща двустранна комуникация;’

- (2) Член 3 се заменя със следния текст:

‘Член 3

Услуги, за които се отнася

Настоящата директива се прилага при обработката на лични данни във връзка с предоставянето на публично достъпни електронни комуникационни услуги в публични комуникационни мрежи в Общността, включително публични комуникационни мрежи, поддържащи събиране на данни и устройства за идентификация.’

- (3) Член 4 се изменя както следва:

- (а) Заглавието се заменя със следния текст:

‘Сигурност на обработката’

- (б) Добавят се следните параграфи 3 и 4:

- ‘3. В случай на нарушаване на сигурността, водещ до инцидентно или незаконно унищожаване, загуба, промяна, неупълномощено разкриване или достъп до лични данни, предавани, съхранявани или по друг начин обработвани във връзка с предоставянето на публично достъпни електронни комуникационни услуги в Общността, доставчикът на публично достъпни електронни комуникационни услуги уведомява без ненужно забавяне съответния абонат и националния регулаторен орган за такова нарушаване. Уведомяването на абоната описва най-малко характера на нарушаването и препоръчителни мерки за смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици. При уведомяването на националния регулаторен орган в допълнение се описват последиците от нарушаването на сигурността, както и предприетите от доставчика мерки за неговото овладяване.
4. С цел гарантиране на последователност в прилагането на мерките, упоменати в параграфи 1, 2 и 3, след като се консултира с Европейския орган за пазара на електронни съобщения (наричан по-долу „Органът“), и Европейския надзорен орган по защита на данните, Комисията може да приема подходящи технически мерки за изпълнение относно *inter alia* обстоятелствата, формата и процедурите, приложими за изискванията за информация и уведомяване, посочени в настоящия член.

Тези мерки, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 14а, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 14а, параграф 3.’

- (4) В член 5, параграф 3 се заменя със следния текст:

- ‘3. Държавите-членки гарантират, че съхраняването на информация или получаването на достъп до информация, вече съхранявана в крайното оборудване на абоната или потребителя е позволено само при условие, че на заинтересования абонат или потребител е предоставена ясна и цялостна информация в съответствие с Директива 95/46/ЕО, *inter alia* относно целите на обработката и е предложено правото да се откаже такава обработка от администратора на данни. Това не пречи на всякакво техническо съхранение или достъп с единствена цел осъществяване или улесняване на предаването на комуникация през електронна комуникационна мрежа или като точно необходима, за да се предостави информационна обществена услуга, изрично поискана от абоната или потребителя.’

- (5) В член 13 се добавя следният параграф 6:

‘6. Без това да засяга някое административно средство за правна защита, което може да бъде предвидено, *inter alia* съгласно член 15а, параграф 2, държавите-членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, имащо законен интерес в борбата с нарушения на национални разпоредби, приети съгласно настоящия член, включително доставчик на електронни комуникационни услуги, защитаващ своите законни бизнес интереси или интересите на своите клиенти, могат да започнат съдебно производство срещу такива нарушения.’

- (6) Добавя се следният член 14а:

‘Член 14а

Комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет за регулиране на съобщенията, създаден съгласно член 22 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).
2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилага член 5а, параграфи 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.
3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилага член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.’

- (7) Добавя се следният член 15а:

‘Член 15а

Прилагане и изпълнение

1. Държавите-членки установяват правилата за санкции, приложими спрямо нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за гарантиране, че те се прилагат. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават тези разпоредби на Комисията най-късно до <срок за прилагане на акта за изменение> и незабавно съобщават за всички последващи изменения, които ги засягат.
2. Без засягане на средствата за правна защита, които може да са налице, държавите-членки гарантират, че националният регулаторен орган разполага с правомощията да нареди прекратяване на нарушенията, посочени в параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи разполагат с всички правомощия и ресурси, включително възможността да получават всякаква подходяща информация, от която биха имали нужда за наблюдение и изпълнение на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива.
4. С цел гарантиране на ефективно трансгранично сътрудничество при изпълнението на националните закони, приети съгласно настоящата директива, и създаване на хармонизирани условия за предоставянето на услуги, включващи трансграничен пренос на данни, Комисията може да приема технически мерки за изпълнение, след като се консултира с Органа и съответните регулаторни органи.

Мерките, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 14а, параграф 2. При належаща нужда от спешни действия Комисията може да използва извънредната процедура, предвидена в член 14а, параграф 3.’

Член 3

Изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004

В приложението към Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (Регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите)¹⁴, се добавя следната точка:

„17. Относно на защита на потребителите, Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации): член 13 (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр.37).“

Член 4

Транспониране

- (1) Държавите-членки приемат и публикуват не по-късно от [...] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Държавите-членки прилагат тези разпоредби от [...].

¹⁴ ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр.1.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях да се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

- (2) Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в [...] деня след нейното публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел, [...] година

За Европейския парламент
Председател

За съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОПИСАНИЕ НА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ И УСЛУГИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 10 (КОНТРОЛ ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ) И В ЧЛЕН 29 (ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪЗМОЖНОСТИ)

Част А

Възможности и допълнителни услуги, посочени в член 10:

а) **Подробно фактуриране**

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи, предмет на изискванията на съответното законодателство относно защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот могат да установят основното равнище на подробните фактури, които се изпращат безплатно от определените предприятия (както е установено в член 8) на потребителите, така че да могат:

i) да осигуряват възможности за проверка и контрол на таксите за използване на обществената съобщителна мрежа при определен обект и/или свързаните с нея обществени телефонни услуги, и

ii) адекватно да следят използването им и разходите и по такъв начин да упражняват разумен контрол върху своите разходи.

Когато е необходимо, на абонатите могат да се предложат допълнителни подробности при разумни тарифи или безплатно.

Безплатните повиквания за абоната, който осъществява повикването, включително повикванията на линии за помощ, не могат да се включват в подробните фактури за абонатите.

б) **Безплатно избирателно спиране на изходящи повиквания**

т.е. възможността абонатът, чрез молба до доставчика на телефонни услуги, безплатно да спре определени видове изходящи повиквания или изходящи повиквания до определени номера.

в) **Системи за предплащане**

Държавите-членки гарантират възможности за националните регулаторни органи, че могат да изискват от определените предприятия да предоставят средства на потребителите за предплатен достъп до обществени съобщителни мрежи и използване на обществени телефонни услуги.

г) **Разсрочено плащане на таксите за свързване**

Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи могат да изискват от определените предприятия да допускат разсрочено плащане от потребителите на таксите за свързване към обществените съобщителни мрежи.

д) **Неплащане на сметки**

Държавите-членки предвиждат специфични мерки, които са пропорционални, недискриминационни и публикувани, за покриване на неплатени сметки на оператори, определени в съответствие с член 8. Тези мерки гарантират, че съответните абонати получават надлежно предварително предупреждение за евентуално последващо прекъсване или прекратяване на връзката. Всяко прекъсване на връзката обикновено се ограничава до съответната услуга. По изключение, в случаите на измами, системни закъснения в плащането или неплащане, държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са в състояние да разрешат изключване от мрежата поради неплащане на сметки за услуги, предоставени през тази мрежа. Изключване поради неплащане на сметки се прилага само след като абонатът бъде надлежно предупреден. Държавите-членки могат да предвидят срок за ограничено обслужване преди пълното прекратяване на връзката, по време на който се допускат само услуги, които не водят до разходи на абоната (например повиквания на „112“).

Част Б

Списък на възможностите, посочени в член 29:

а) Тонално избиране или крайни устройства за свързване към ОКТМ с тонално избиране (двойно тонално мултичестотно действие)

т.е. обществената съобщителна мрежа поддържа използването на тонове с двойно тонално мултичестотно действие съгласно ЕИДС ЕТП 207 за сигнал между крайни точки по мрежата в рамките на отделните държави-членки или между различни държави-членки.

б) Идентификация на страната, която осъществява повикването

т.е. номерът на страната, която осъществява повикването се представя на страната, която получава повикването, преди да бъде осъществен телефонният разговор.

Тази възможност се предоставя в съответствие с релевантно законодателство за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот и по-специално с Директива 2002/58/ЕО.

Доколкото това е технически възможно, операторите предоставят данни и сигнали, за да улеснят идентифицирането на страната, която осъществява повикването и тоналното избиране между границите на различните държави-членки.

Част В

Прилагане на разпоредбите за преносимост на номера, посочени в член 30

Изискването, че всички абонати с номера от националния номерационен план могат, по желание, да запазят номера(та) си независимо от предприятието, което предоставя услугата, се прилага:

а) в случаите на географски номера на специфично местоположение; и

б) в случаите на негеографски номера на всяко местоположение.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат за пренасянето на номера между мрежи, които предоставят услуги при определени обекти и мобилни мрежи.

ПРИЛОЖЕНИЕ П

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА БЪДЕ ПУБЛИКУВАНА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 21 (ПРОЗРАЧНОСТ И ПУБЛИКУВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ)

Националните регулаторни органи носят отговорността да гарантират, че публикуването на информацията, посочена в настоящото приложение, е в съответствие с член 21. Националните регулаторни органи имат право самостоятелно да решават коя информация следва да бъде публикувана от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или обществени телефонни услуги и коя информация следва да бъде публикувана от самите национални регулаторни органи, така че потребителите да могат да направят информиран избор. Когато се публикува информация от предприятията, предоставящи обществени съобщителни мрежи и/или обществени телефонни услуги, националният регулаторен орган може да определи начина за публикуване на тази информация, с цел гарантиране на пълната осведоменост на ползвателите.

1. Име (имена) и адрес(и) на предприятието (предприятията)

т.е. имената и адресите на управление на предприятията, които предоставят обществени съобщителни мрежи и/или обществени телефонни услуги.

2. Описание на предлаганите услуги

2.1. Обхват на предлаганите услуги

2.2. Стандартни тарифи с пояснение какво е включено във всеки тарифен елемент (например такси за достъп, всички видове потребителски такси, такси за поддръжка), включително подробности за стандартните отстъпки и специалните и целеви тарифни схеми.

2.3. Политика на компенсация/възстановяване на разходи, включително подробности за предлаганите схеми за компенсация/възстановяване на разходи.

2.4. Предлагани видове услуги за поддръжка

2.5. Стандартни договорни условия, включително при необходимост минимален срок на договорите, прекратяване на договорите, процедури и преки такси, свързани с преносимостта на номера и други идентификатори.

3. Механизми за решаване на спорни въпроси, включително онези, разработени от предприятията.

4. Информация относно правата във връзка с универсалната услуга, включително при необходимост възможностите и услугите, посочени в приложение I.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПАРАМЕТРИ ЗА КАЧЕСТВОТО НА УСЛУГАТА

ПАРАМЕТРИ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И МЕТОДИ ЗА ИЗМЕРВАНЕ НА СРОКА НА ДОСТАВКА И КАЧЕСТВОТО НА УСЛУГАТА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕНОВЕ 11 И

22

За предприятия, определени за предоставяне на достъп до обществена съобщителна мрежа.

ПАРАМЕТЪР (Бележка 1)	ОПРЕДЕЛЕНИЕ	МЕТОД ЗА ИЗМЕРВАНЕ
Време за първоначално свързване към мрежата	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Брой повреди на абонатна линия	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Време за отстраняване на повреди	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

За предприятия, определени за предоставяне на обществена телефонна услуга

Време на установяване на връзка (Бележка 2)	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Време за установяване на връзка за услуги чрез оператор	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Време за установяване на връзка към телефонни справочни услуги	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Съотношение на изправните обществени телефонни апарати, работещи с монети и карти	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Съотношение на жалбите относно коректността на сметките	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

Съотношение на неуспешни повиквания (Бележка 2)	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
--	-------------------	-------------------

Номерът на версията на ETSI EG 201 769-1 е 1.1.1 (април 2000 г.).

Бележка 1

Параметрите следва да позволяват анализиране на качеството на регионално ниво (т.е. не по-малко от ниво 2 от Европейската номенклатура на териториалните единици за статистически цели (NUTS), установена от Евростат).

Бележка 2

Държавите-членки могат да решат да не изискват поддържане на актуална информация относно качеството на тези два параметъра ако има доказателство, което показва, че качеството в тези две области е задоволително.